Gobinath Reddy a/l Gopal lwn Pendakwa Raya

A

MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO K-05–168–06 TAHUN 2011
ABDUL MALIK ISHAK, AZAHAR MOHAMED DAN BALIA YUSOF HHMR
23 JANUARI 2013

B

C

Keterangan — Keterangan dokumentari — Laporan polis — Laporan polis tidak menyebut pegawai tangkapan yang terlibat dalam tangkapan tertuduh — Kehadiran dan peranan pegawai tangkapan — Sama ada laporan polis boleh diterima

D

Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap sabitan dan hukuman — Sabitan atas kesalahan mengedar dadah — Hukuman mati — Sama ada terdapat pemutusan rantaian keterangan — Keraguan terhadap saksi pendakwaan — antara berat dadah yang dinyatakan oleh polis dan analisa ahli kimia — Sama ada perbezaan mendatangkan kemudaratan — Sama ada barang kes adalah sebenar-benarnya barang yang dirampas — Kredibiliti pegawai tangkapan — Akta Dadah Berbahaya 1952 s 39B(1)(a)

E

F

Bertindak berdasarkan maklumat mengenai aktiviti penjualan dadah, seorang pegawai polis ('SP6') telah menghubungi perayu dan kemudiannya berjanji untuk melakukan transaksi di sebuah restoran. Namun begitu, transaksi tersebut ditangguhkan kerana bekalan dadah dikatakan masih belum sampai. Pada malam yang sama, seorang lagi pegawai polis ('SP5') menerima panggilan daripada perayu untuk berjumpa di stesen minyak Caltex ('Caltex') kerana bekalan dikatakan sudah tiba. Di Caltex, perayu menunjukkan kepada SP6 satu bungkusan surat khabar dan kandungannya. Yakin bahawa bungkusan tersebut mengandungi dadah, SP6 memberi isyarat dan pasukan polis serbuan kemudiannya datang menyerbu dan menangkap perayu. Pemeriksaan fizikal ke atas perayu menjumpai satu bungkusan surat khabar berisi ketulan dan serbuk berwarna putih kelabu yang kemudiannya disahkan sebagai dadah. Tertuduh kemudiannya disabitkan dengan pertuduhan mengedar dadah berbahaya, suatu kesalahan di bawah s 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 ('ADB') dan dijatuhkan hukuman mati. Tidak berpuas hati, perayu merayu terhadap keputusan tersebut dan membangkitkan isu mengenai keraguan terhadap saksi pendakwaan yang menyatakan bahawa berat dadah adalah lebih kurang 420g sedangkan analisa ahli kimia menunjukkan bahawa berat kasar dadah adalah 447.9g. Dihujahkan selanjutnya bahawa adalah diragui sama ada barang kes adalah sebenar-benarnya barang yang dirampas oleh pihak polis. Perayu juga menghujahkan bahawa kredibiliti SP6 adalah diragui mengenai

G

H

I

perbualan telefon antara SP6 dengan perayu kerana tiada rekod panggilan yang dikemukakan. Penglibatan SP6 dalam operasi tangkapan turut dipersoalkan oleh perayu kerana dinyatakan bahawa SP5 gagal menyatakan dalam laporan polisnya ('eksh P18') bahawa SP6 turut terlibat sama.

Diputuskan, menolak rayuan:

(1) Tidak terdapat sebarang pemutusan rantaian keterangan berhubung dadah yang dirampas pada hari kejadian dan dadah yang dikemukakan di mahkamah yang menjadi asas pertuduhan terhadap perayu dalam kes ini. Keterangan saksi-saksi pendakwaan dalam rayuan ini juga telah memberikan rantaian keterangan mengenai pergerakan ekshibit dadah yang menjadi asas pertuduhan dalam kes ini. Mahkamah tidak nampak di mana terputusnya rangkaian tersebut dan berpuas hati bahawa keterangan adalah lebih daripada mencukupi bagi menyakinkan bahawa dadah yang dirampas dan yang dikemukakan di mahkamah adalah dadah yang sama. Tiada apa-apa keraguan tentang identiti dadah berkenaan (lihat perenggan 31–32).

(2) Perbezaan berat timbangan kepada barang kes tersebut tidak langsung menjejaskan kes pihak pendakwaan. Perbezaan tersebut hanya berbangkit kerana alat penimbang yang digunakan oleh pihak polis tidak dikalibrasi manakala dari timbangan yang digunakan oleh SP1 adalah lebih canggih yang mana mahkamah boleh mengambil notis kehakiman. Ujian dan timbangan yang dibuat oleh SP1 adalah secara terperinci. Perbezaan pada berat timbangan semata-mata tidak membawa padah kepada kes pihak pendakwaan (lihat perenggan 27).

(3) Mahkamah Rayuan tidak harus campur tangan dan memberi dapatan atau infrens yang berbeza. Tiada sebarang kesilapan besar atau dapatan yang 'perverse' di pihak hakim bicara untuk memujuk mahkamah berbuat demikian. Sebuah Mahkamah Rayuan akan keberatan untuk mengganggu dapatan fakta yang dibuat oleh hakim bicara, dalam ketiadaan apa-apa dapatan tidak wajar atau terpesong atas keseluruhan keterangan yang ada pada mahkamah tersebut (lihat perenggan 42).

(4) Dalam keterangannya di mahkamah, SP5 telah menyatakan tentang kehadiran SP6 dan peranannya di tempat kejadian tersebut tetapi perkara ini tidak disebutkan dalam eksh P18. Perbezaan keterangan saksi-saksi tidak menjejaskan kes pendakwaan. Kegagalan SP5 untuk menyebut kehadiran SP6 di lokasi kejadian dalam eksh P18, bukan merupakan percanggahan keterangan (lihat perenggan 43).

[English summary

Acting upon information that a certain drug selling activity would take place, a police officer ('SP6') had contacted the appellant and subsequently made an arrangement to carry out the transaction at a restaurant. However, the

transaction was postponed as the drugs supply were said to not yet arrived. On the same night, another police officer ('SP5') received a phone call from the appellant to meet at Caltex Petrol Station ('Caltex') as the supply was said to have arrived. At Caltex, the appellant showed a package of newspaper and its content, to SP6. Convinced that the said package contained drugs, SP6 gave a signal and the ambush party arrived and ambushed and arrested the appellant. A physical search on the appellant revealed a package of newspaper containing solids and powder which were whitish-grey in colour later confirmed to be drugs. The accused was then convicted for the offence of trafficking dangerous drugs, an offence under s 39B(1)(a) of the Dangerous Drugs Act 1952 ('DDA') and was sentenced to death. Dissatisfied, the appellant appealed against the said decision and raised the issue of doubt against the prosecution's witness who had testified that the weight of the drugs was approximately 420g while the analysis of the chemist showed that the nett weight of the drugs was 447.9g. It was further contended that it was doubted whether the exhibits were indeed the exhibits seized by the police. The appellant also contended that the credibility of SP6 was doubted as to the telephone conversation that transpired between SP6 and the appellant since no call record was tendered. The involvement of SP6 in the arrest operation was also question by the appellant as it was submitted that SP5 failed in stating in his police report ('exh P18') that SP6 was also involved.

Held, dismissing the appeal:

(1) There was no break in the chain of evidence with regard to the drugs seized on the day of the incident and the drugs tendered in court formed the ground of charge against the appellant in this case. The prosecution's witnesses in this appeal had also testified on a chain of evidence on the movement of the drugs exhibits which formed the ground of the charge in this case. The court did not see the break in the chain of evidence and was satisfied that the evidence was more than sufficient in convincing that the drugs seized and tendered in court were the same drugs. There was no doubt as to the identity of the drugs (see paras 31–32).

(2) The difference of the weight of the exhibit did not at all prejudice the prosecution's case. The difference only arose because the weight scale used by the police was not calibrated while the weight scale used by SP1 was more advanced, of which the court took judicial notice. The test and weighing by SP1 was made in detail. The mere difference of the weight was not detrimental to the prosecution's case (see para 27).

(3) The Court of Appeal should not intervene and come up with a different finding or inference. There was no major err or finding which was perverse in favour of the trial judge to convince the court to act as such. A Court of Appeal would be slow to disturb the finding of facts made by

the trial judge, in the absence any other reasonable findings on the totality of evidence before the court (see para 42).

(4) In his evidence before the court, SP5 testified on the presence of SP6 and his role at the crime scene but this issue was not mentioned in exh P18. The contradiction of the witnesses' evidence did not affect the prosecution's case. SP5's failure to testify on SP6's presence at the crime scene in exh P18 was not a contradictory evidence (see para 43).]

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai laporan polis, lihat 7(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2013 Reissue) perenggan 1502–1508.

Untuk kes-kes mengenai rayuan terhadap sabitan dan hukuman, lihat 5(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2012 Reissue) perenggan 216–222.

Kes-kes yang dirujuk

(1) Namasiyiam (2) Rajindran (3) Goh Chin Peng, and (4) Ng Ah Kiat v PP [1987] 2 MLJ 336, MA (dirujuk)

Andy bin Bagindah v PP [2000] 3 MLJ 644; [2008] 5 CLJ 186, MR (dirujuk)

Dasu v State [1985] CRI LJ 1938 (dirujuk)

Gunalan a/l Ramachandran & Ors v PP [2004] 4 MLJ 489; [2004] 4 CLJ 551, MR (dirujuk)

Herchun Singh & Ors v PP [1969] 2 MLJ 209, MP (dirujuk)

Lai Kim Hon & Ors v PP [1981] 1 MLJ 84, MP (dirujuk)

Loh Kah Loon v PP [2011] 4 MLJ 260; [2011] 5 CLJ 345, MP (dirujuk)

Muthusamy v PP [1948] 1 MLJ 57 (dirujuk)

PP v Mohd Bandar Shah bin Nordin & Anor [2008] 4 MLJ 556; [2008] 4 CLJ 859, MR (dirujuk)

Tan Yew Choy v PP [2010] 5 MLJ 212; [2009] 4 CLJ 245, MP (dirujuk)

Teng Howe Sing v PP [2009] 3 MLJ 46; [2008] 5 CLJ 186, MP (dirujuk)

Wan Yurillhami bin Wan Yaakob & Anor v PP [2010] 1 MLJ 749, MP (dirujuk)

Yusri bin Pialmi v PP [2011] 4 MLJ 533; [2010] 6 CLJ 878, MP (dibeza)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Dadah Berbahaya 1952 s 39B(1)(a)
Criminal Procedure Code [IND] s 154
Kanun Tatacara Jenayah s 107

Rayuan daripada: No 45–20 Tahun 2008 (Mahkamah Tinggi, Alor Setar)

Hasshahari bin Johari Mawi (Hasshahari & Partners) bagi pihak perayu.
Fatnin bt Yusof (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak responden.

Balia Yusof HMR:

PENGENALAN

[1] Perayu telah dituduh di Mahkamah Tinggi Alor Setar, Kedah dengan pertuduhan berikut:

> Bahawa kamu pada 17 September 2007 jam iebih kurang 11.30 malam, di kawasan tempat letak kereta Stesen Minyak Caltex, Taman Sejati, Sungai Petani, di dalam daerah Kuala Muda, di dalam Negeri Kedah Darul Aman, telah didapati mengedar dadah berbahaya iaitu 28.07 gram (24.32 gram heroin dan 3.75 gram monoacetylmorphines) dan dengan itu kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 yang boleh dihukum di bawah seksyen 39B(2) Akta yang sama.

[2] Selepas mendengar perbicaraan kes, Hakim Mahkamah Tinggi telah mensabitkan pertuduhan di atas terhadap perayu dan menjatuhkan hukuman gantung sampai mati bagi pertuduhan tersebut.

[3] Perayu tidak berpuas hati dengan keputusan tersebut dan merayu ke mahkamah yang mulia ini.

KES PENDAKWAAN

[4] Pada 13 September 2007 jam lebih kurang pukul 11.00 malam, SP6, D/Kpl Zaini bt Derani telah berjumpa dengan sumber yang telah memaklumkan bahawa ada satu lelaki India yang dikenali sebagai Boy menjalankan aktiviti penjualan dadah jenis heroin. Boy adalah merupakan perayu.

[5] Maklumat tersebut telah disampaikan kepada SP5, ASP Meor Azmi bin Meor Shamsudin, yang merupakan pegawai atasan kepada SP6 dan SP5 telah seterusnya mengarahkan SP6 untuk meneruskan siasatan terhadap perayu. Pada masa yang sama, sumber telah berhubung dengan perayu dan telah memberi SP6 bercakap dengan perayu melalui telefon yang diberikan oleh sumber. Di dalam perbualan tersebut SP6 telah bertanyakan perayu berkenaan dadah heroin dan meminta perayu mendapatkan bekalan untuknya sebanyak 1 pound. Perayu telah berjanji untuk mendapatkan bekalan itu.

[6] Pada 16 September 2007, jam lebih kurang 12.45 tengah hari, SP6 telah menghubungi perayu melalui telefon dan bertanyakan bekalan dadah yang dijanjikan. Perayu telah memberitahu SP6 bahawa harga 1 pound heroin ialah RM13,500. Perayu juga telah meminta SP6 menyediakan duit secukupnya

dan akan menghubungi SP6 semula berkenaan tempat dan masa perjumpaan untuk mendapatkan bekalan dadah itu.

[7] Pada 17 September 2007, SP6 sekali lagi telah menerima panggilan telefon daripada perayu yang menyatakan beliau ingin berjumpa dengan SP6.

[8] Pada jam 10 pagi, 17 September 2007, SP6 ada membuat panggilan telefon kepada perayu bertanyakan perjumpaan tersebut serta bekalan dadah heroin yang dijanjikan. Perayu telah memberitahu SP6 supaya tunggu dan beliau akan dihubungi selanjutnya.

[9] Seterusnya, pada jam 5.05 petang SP6 telah dihubungi oleh perayu untuk berjumpa di Sg Petani. Berpandu maklumat yang diberikan oleh SP6, SP5 telah mengaturkan satu taklimat dan SP6 telah dilantik sebagai AP ('agent provocateur') untuk menjayakan operasi berkenaan. SP5 memberikan arahan kepada SP6 untuk memberikan isyarat dengan menggoyangkan tocangnya sebagai isyarat serbuan perlu dilakukan.

[10] Pada jam lebih kurang 6.30 petang, SP6 bersama D/L/Kpl Salwa dan SP5 serta anggota pasukan telah sampai di Sg Petani. SP6 telah menghubungi perayu dan perayu telah meminta supaya SP6 menunggu di Restoran Nasi Kandar Pelita Taman Sejati.

[11] Pada masa yang sama, SP5 dan anggota pasukan serbuan yang lain telah mengambil tempat masing-masing di kawasan sekitar restoran tersebut sementara SP6 telah masuk ke dalam restoran untuk menunggu perayu.

[12] Pada jam lebih kurang 8.20 malam perayu telah datang ke restoran tersebut dan memperkenalkan diri sebagai Boy.

[13] Pada jam lebih kurang 8.30 malam, SP6 telah mendengar perayu membuat panggilan telefon kepada seseorang dan perayu kemudiannya memberitahu SP6 bahawa bekalan dadah dalam perjalanan. Namun begitu, sehingga jam 10 malam, bekalan dadah yang dijanjikan masih tidak sampai. SP6 kemudiannya telah memberitahu perayu supaya transaksi tersebut ditangguhkan dan SP6, SP5 serta pasukan serbuan kemudiannya beredar dari restoran tersebut.

[14] Pada jam lebih kurang 10.45 malam semasa SP6, SP5 dan pasukan serbuan dalam perjalanan pulang ke Alor Setar, SP6 telah sekali lagi menerima panggilan telefon daripada perayu yang memberitahu bekalan sudah sedia, SP6, SP5 dan lain-lain anggota telah berpatah balik ke Taman Sejati menuju ke Stesen Minyak Caltex. Apabila sampai di Stesen Minyak Caltex, SP6 telah

pergi berjumpa dengan perayu di kawasan tempat letak kereta stesen minyak tersebut manakala anggota pasukan yang lain berada di persekitarannya.

[15] Semasa di stesen minyak itu, SP6 telah ditunjukkan oleh perayu satu bungkusan surat khabar di dalam poket seluar sebelah kanannya yang mana telah dikoyakkan sedikit sebelah hujung surat khabar berkenaan supaya SP6 dapat melihat isi kandungannya. SP6 telah melihat isi kandungan bungkusan tersebut yang disyaki dadah heroin dan telah memberikan isyarat dengan menggoyangkan tocangnya sebagai isyarat untuk SP5 dan anggota-anggotanya melakukan serbuan.

[16] SP5 telah menangkap perayu yang pada ketika itu kelihatan dalam ketakutan dan minta dilepaskan. SP5 juga telah menjalankan pemeriksaan fizikal terhadap perayu dan menjumpai satu bungkusan surat khabar di dalam poket seluar sebelah kanan yang dipakai perayu. Pemeriksaan lanjut di dalam bungkusan surat khabar tersebut mendapati satu bungkusan plastik lutsinar berisi ketulan dan serbuk berwarna putih kelabu yang disyaki dadah.

[17] Seterusnya barang kes dan perayu telah dibawa ke IPD dan diserahkan kepada SP7, ASP Mulkiaman bin Manzar, pegawai penyiasat bagi kes ini. SP7 kemudiannya telah membuat tandaan kepada barang kes dan hasil timbangan didapati berat kasar dadah yang disyaki heroin ialah 420g.

[18] Pada 18 September 2007 jam lebih kurang 11.20 pagi, SP7 telah mengarahkan SP2 mengambil gambar barang kes (eksh PIOA–D) dan barang kes kemudiannya disimpan semula di dalam kabinet besi berkunci milik SP7.

[19] Barang kes seterusnya telah di bawa ke IPK Kedah pada 19 September 2007 untuk tujuan sidang akhbar yang dibuat pada jam lebih kurang 2 petang. Sepanjang sidang akhbar ini berlangsung barang kes sentiasa berada di dalam kawalan dan jagaan SP7 sehingga selesai. Setelah sidang akhbar selesai, barang kes telah dibawa balik oleh SP7 ke IPD Kuala Muda dan telah dimasukkan ke dalam sampul bertanda 'K' dan dimeterai dengan meteri PDRM 579 dan telah disimpan di dalam kabinet besi berkunci SP7 sehingga dihantar untuk dianalisa oleh SP1, Marhayani bt Md Saad, ahli kimia pada 2 September 2007.

[20] Analisa yang telah dijalankan oleh SP1 menunjukkan berat bersih serbuk dan ketulan adalah 445.40g dan berat bersih dadah ialah 28.07g (24.32g heroin dan 3.75g monoacetylmorphines).

[21] Di akhir kes pihak pendakwaan hakim bicara yang bijaksana telah memutuskan bahawa suatu kes prima facie telah berjaya dibuktikan terhadap perayu dan mahkamah telah memanggil perayu untuk membela diri di atas

pertuduhan yang dikenakan terhadapnya.

KES PEMBELAAN

[22] Di dalam pembelaan, perayu telah memberi keterangan secara bersumpah. Beliau tidak ada memanggil mana-mana saksi lain. Inti pati keterangan perayu di dalam pembelaannya hanyalah merupakan penafian bahawa beliau adalah Boy yang dimaksudkan oleh saksi-saksi pihak pendakwaan. Beliau menafikan ada berbincang dengan SP6 atau mana-mana orang lain sama ada lelaki atau perempuan mengenai heroin. Walau bagaimanapun perayu mengaku ada datang ke Restoran Nasi Kandar Pelita pada 17 September 2007 dan berjumpa dengan Puan Zaini iaitu SP6 atas arahan seorang perempuan bernama Sita. Sita telah menghantar perayu ke restoran tersebut dan kemudiannya telah beredar meninggalkan perayu. Sebelum meninggalkan perayu di situ, Sita telah memberinya satu telefon bimbit dan menyuruh perayu tunggu di restoran tersebut. Tidak lama kemudian perayu telah dihubungi oleh seorang perempuan melalui telefon bimbit berkenaan dan seketika selepas perbualan telefon dengan perempuan tersebut, SP6 telah muncul di restoran tersebut dan telah berbual dengannya. Mengikut perayu, SP6 hanya bertanya sama ada beliau adalah kawan Sita dan tidak berbual mengenai apa-apa hal lain. Perayu menyatakan beliau berada di restoran tersebut bersama SP6 lebih kurang antara jam 7.30 malam hingga 10.30 malam kerana menunggu Sita datang kembali. Oleh kerana Sita tidak kelihatan SP6 telah meninggalkan restoran tersebut dan perayu masih berada di situ. Tidak berapa lama selepas SP6 meninggalkan restoran tersebut Sita telah datang menjemput perayu untuk balik ke Butterworth tetapi mereka telah berpatah balik dan pergi ke Stesen Minyak Caltex berhampiran restoran tersebut dan perayu nampak SP6 keluar daripada kedai Caltex tersebut. Perayu seterusnya menyatakan bahawa Sita telah memberi satu bungkusan berbalut dengan surat khabar kepadanya dan minta bungkusan tersebut diserahkan kepada SP6. Semasa beliau hendak menyerahkan bungkusan tersebut kepada SP6, beliau telah ditangkap oleh dua orang anggota polis dan bungkusan surat khabar tersebut juga telah dirampas oleh pihak polis.

RAYUAN

[23] Di dalam rayuannya perayu telah membangkitkan dua isu untuk mengakas keputusan yang dibuat oleh hakim bicara di dalam mensabitkan perayu ke atas pertuduhan yang dikenakan terhadapnya. Dua isu tersebut adalah:

(a) identiti dadah; dan

(b) keraguan terhadap keterangan saksi pendakwaan.

[24] Kami telah mendengar hujahan kedua-dua pihak dan meneliti rekod-rekod rayuan yang disediakan dan di akhir pendengaran rayuan ini kami telah secara sebulat suara menolak rayuan yang dibuat oleh perayu dan mengesahkan sabitan dan hukuman yang telah diputuskan oleh hakim bicara. Berikut adalah alasan keputusan kami.

IDENTITI DADAH

[25] Peguam perayu yang bijaksana telah menghujahkan di hadapan kami bahawa terdapat keraguan terhadap dadah yang dirampas oleh pihak polis pada hari kejadian tersebut. Keraguan yang dimaksudkan oleh peguamcara perayu adalah mengenai berat dadah yang dirampas. Kedua-dua SP5 dan SP7 menyatakan bahawa beratnya adalah lebih kurang 420g (ms 25 dan 44 rekod rayuan). Walau bagaimanapun SP1, ahli kimia yang memberi analisa kepada dadah tersebut telah menyatakan bahawa berat kasar beg plastik dan isi kandungannya ialah 447.90g (ms 5 rekod rayuan). (Apa yang nyata tentang keterangan ketiga-tiga saksi ini ialah berat yang dimaksudkan adalah berat kasar). Oleh kerana terdapatnya perbezaan mengenai berat kasar barang kes iaitu dadah ini, maka adalah diragukan sama ada ianya adalah sebenar-benarnya barang yang dirampas oleh pihak polis pada hari kejadian.

[26] Kami telah meneliti rekod rayuan dengan secara terperinci dan telah mengkaji semula keterangan yang diberikan oleh ketiga-tiga saksi yang disebutkan di atas. Kami berpuas hati bahawa tiada terdapat sebarang 'breach in the chain of evidence' berhubung dengan dadah yang dirampas pada hari kejadian dan dadah yang dikemukakan di mahkamah yang menjadi asas pertuduhan terhadap perayu di dalam kes ini. Dadah tersebut telah dirampas oleh SP5 dan kemudiannya telah diserahkan kepada pegawai penyiasat SP7. Dadah tersebut juga telah dibawa ke IPK Kedah untuk sidang akhbar dan masih lagi di dalam kawalan dan jagaan SP7 yang sentiasa menyimpan dadah tersebut di dalam kabinet besi berkunci kepunyaannya. SP7 kemudiannya telah menyerahkan dadah tersebut untuk dianalisa oleh SP1. SP1 juga dalam keterangannya menyatakan sepanjang tempoh barang kes tersebut berada dengan beliau ianya tidak pernah ditinggalkan tanpa kawalan dan disimpan di dalam kabinet besi kepunyaannya. Beliau juga menyerahkan kembali barang kes tersebut kepada SP7 pada 3 Disember 2007 setelah menjalankan analisa terhadapnya. Seterusnya barang kes tersebut telah diserahkan kepada SP3, Lans Kpl Hasnah bin Ibrahim, untuk disimpan di dalam stor barang kes sehingga dikemukakan di mahkamah.

[27] Pada pandangan kami perbezaan berat timbangan kepada barang kes tersebut tidak langsung menjejaskan kes pihak pendakwaan. Kami juga berpendapat perbezaan tersebut hanya berbangkit kerana alat penimbang yang digunakan oleh pihak polis adalah mengikut keterangan SP7 tidak dikalibrasi

manakala dari timbangan yang digunakan oleh ahli kimia SP1 adalah lebih canggih yang mana mahkamah ini boleh mengambil 'judicial notice'. Ujian dan timbangan yang dibuat oleh SP1 adalah secara terperinci. Perbezaan pada berat timbangan semata-mata adalah tidak membawa padah kepada kes pihak pendakwaan. Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Loh Kah Loon v Public Prosecutor* [2011] 4 MLJ 260; [2011] 5 CLJ 345 ada mengatakan seperti berikut:

> It can be seen from the above that there was no break in the chain of evidence regarding the exhibits. The identity of the exhibits was well established. Thus, on the facts of this case, the difference in the weight of the exhibits as found by the police and the chemist, by itself cannot be said to have created doubt as to the identity of the exhibits. The real question is whether the exhibits recovered by the police is the same exhibits sent to and examined by the chemist and subsequently produced in court as evidence. We have no doubt that it was the same exhibits.

[28] Peguamcara perayu yang bijaksana telah merujuk kepada dua kes Mahkamah Persekutuan di mana telah diputuskan perbezaaan berat timbangan di antara pihak polis dan ahli kimia mengenai dadah yang dijumpai/rampas dari tertuduh telah menimbulkan keraguan ke atas kes pihak pendakwaan. Oleh itu pihak pendakwaan tidak boleh dikatakan telah membuktikan kesalahan mengedar melampaui keraguan munasabah. Kes-kes yang dimaksudkan adalah *Tan Yew Choy v Public Prosecutor* [2010] 5 MLJ 212; [2009] 4 CLJ 245 dan *Yusri bin Pialmi v Public Prosecutor* [2011] 4 MLJ 533; [2010] 6 CLJ 878.

[29] Kami telah membaca dan meneliti kes tersebut dengan secara mendalam dan pada pandangan kami kedua-dua kes tersebut dapat dibezakan dengan rayuan ini. Di dalam kes *Tan Yew Choy v Public Prosecutor* apa yang terjadi ialah berat bersih (*nett weight*) dadah yang dirampas adalah lebih tinggi daripada berat kasar (*gross weight*). Berat ganja yang ditimbang oleh ahli kimia dalam kes tersebut adalah sebanyak 224.65g manakala berat yang disebut di dalam borang serah menyerah yang disediakan oleh pihak polis adalah hanya 205g sahaja. Dalam pada itu Mahkamah Persekutuan juga menyatakan bahawa tiada penjelasan telah dibuat mengenai perbezaan tersebut. Pihak pendakwaan tidak boleh bertindak secara spekulatif bahawa alat penimbang yang digunakan oleh pihak polis mungkin tidak mengikut kalibrasi. PW7, saksi polis di dalam kes tersebut di dalam cubaannya untuk memberikan penjelasan tentang perbezaan timbangan tersebut menyatakan:

> Perbezaan dalam berat kasar mungkin kerana alat timbang yang tidak ikut kalibrasi.

[30] Berbeza dengan kedudukan rayuan ini saksi pendakwaan SP7 telah menyatakan bahawa alat timbang yang digunakan adalah tidak dikalibrasi (ms 44 rekod rayuan). Keterangan SP7 yang merupakan pegawai penyiasat

dalam kes ini bukanlah merupakan suatu andaian atau spekulasi seperti keterangan PW7 di akhir kes *Tan Yew Choy v Public Prosecutor*.

[31] Dalam pada itu kesemua keterangan saksi-saksi pendakwaan di dalam rayuan ini juga seperti SP3, SP5, SP1, SP7 dan SP4 telah memberikan rantaian keterangan mengenai pergerakan ekshibit dadah yang menjadi asas pertuduhan di dalam kes ini. Kami tidak nampak di mana terputusnya rangkaian tersebut dan kami berpuas hati bahawa keterangan adalah lebih daripada mencukupi bagi menyakinkan kami bahawa dadah yang dirampas dan yang dikemukakan di mahkamah adalah dadah yang sama. Tiada apa-apa keraguan tentang identiti dadah berkenaan. Begitulah juga dengan kes *Yusri bin Pialmi v Public Prosecutor* ianya boleh dibezakan dengan rayuan ini atas alasan bahawa pihak pendakwaan di dalam kes *Yusri bin Pialmi v Public Prosecutor* telah gagal untuk memberikan keterangan mengenai rantaian keterangan bagi pergerakan dadah tersebut. Di dalam rayuan di hadapan kami ini saksi-saksi pihak pendakwaan telah memberikan keterangan terperinci mengenai pergerakan dadah tersebut daripada awal sewaktu rampasan. Keterangannya dipamerkan di sidang akhbar dan kemudiannya pula di hantar ke pejabat ahli kimia dan seterusnya kembali di dalam simpanan pihak polis sehinggalah dikembalikan ke mahkamah. Kami rasa tidak perlu diulangi apa yang dikatakan oleh saksi-saksi SP5, SP7, SP4, SP3 dan SP1 mengenai pergerakan dadah tersebut.

[32] Dengan perbezaaan yang disebutkan di atas kami berpendapat bahawa kedua-dua autoriti yang dirujukkan oleh peguamcara perayu tersebut adalah tidak terpakai. Sekali lagi kami menyatakan bahawa keputusan Mahkamah Persekutuan di dalam *Loh Kah Loon v Public Prosecutor* telah menyatakan mengenai kedudukan undang-undang mengenai isu identiti barang kes dengan tepatnya. Kami akur dengan keputusan tersebut.

[33] Kami juga ingin mengulangi apa yang dikatakan oleh Abdul Hamid Mohamed, HMR yang berbunyi:

> …, but so long as there is no doubt that the drug analysed by the chemist was the same one that was recovered in the case and it is in respect of that drug that the accused is charged, and there is a reasonable explanation as to how it was lost or destroyed or the reason for the gap, there is no reason why the prosecution's case should fall.

(Sila lihat *Gunalan a/l Ramachandran & Ors v Public Prosecutor* [2004] 4 MLJ 489; [2004] 4 CLJ 551).

[34] Kami amat berpuas hati dan tidak syak tentang identiti dadah yang terlibat di dalam kes ini dan kami juga berpuas hati terdapatnya penjelasan yang munasabah tentang perbezaan timbangan yang berbangkit mengenainya.

[35] Sehubungan dengan itu kami mendapati tiada merit di dalam bantahan yang dibuat oleh pihak perayu mengenai isu identiti dadah tersebut. Rayuan perayu atas alasan ini adalah ditolak.

KERAGUAN TERHADAP KETERANGAN SAKSI-SAKSI PENDAKWAAN

[36] Beralih kepada alasan kedua, perayu di dalam rayuan ini mengatakan bahawa terdapat keraguan tentang keterangan saksi SP6 yang merupakan seorang 'agent provocateur' di dalam kes ini. Peguamcara perayu menghujahkan bahawa kredibiliti SP6 adalah disangsikan mengenai perbualan telefon antara SP6 dengan penama Boy (perayu). Sebagai contoh peguam mengatakan jika benar ada perbualan telefon dibuat antara SP6 dan perayu pihak pendakwaan telah gagal untuk mengemukakan rekod panggilan dan nombor telefon yang dimaksudkan. Di dalam kes ini hanya telefon bimbit jenis Nokia itu sahaja yang dicatitkan P19 dan P20 sebagai telah dirampas dari perayu.

[37] Mengenai penglibatan SP6 di dalam operasi/tangkapan ini, peguamcara perayu menghujahkan bahawa SP5 telah gagal untuk menyatakan di dalam laporan polisnya, eksh P18 bahawa SP6 ada terlibat dalam operasi/tangkapan tersebut. Oleh yang demikian peguamcara perayu menghujahkan bahawa SP5 telah memberikan keterangan yang bercanggah kerana semasa memberikan keterangannya di mahkamah beliau mengatakan SP6 ada bersama.

[38] Kegagalan pihak pendakwaan mengemukakan rekod panggilan antara SP6 dan perayu merupakan hanya keterangan lisan SP6 sahaja yang wujud mengenai transaksi dadah yang dikatakan berharga RM13,500 sepaun tersebut. Oleh yang demikian peguamcara perayu menghujahkan dan menjemput mahkamah ini untuk membuat satu inferens atau dapatan bahawa tiada keterangan tentang urusan jual beli dadah di antara SP6 dan perayu. Seterusnya peguamcara perayu juga menjemput kami untuk membuat satu inferens bahawa SP6 memang tidak ada di tempat kejadian pada malam tersebut dan jika pun SP6 hadir di lokasi tersebut beliau telah tidak memberikan keterangan yang jelas dan benar berkenaan dengan siapakah yang berurusan dengannya. Terdapat penama Sita dan Botak yang telah disebutkan oleh perayu.

[39] Berhubung dengan keterangan SP6 sebagai 'agent provocateur', hakim bicara pada ms 91 rekod rayuan mendapati seperti berikut:

Mengenai keterangan SP6 yang merupakan 'agent provocateur' di bawah s 40A, Mahkamah mendapati beliau adalah seorang saksi yang kredibal dan Mahkamah menerima keterangannya tanpa sebarang keraguan.

[40] Kami bersetuju dengan dapatan tersebut, hakim bicara yang bijaksana mempunyai kelebihan di dalam meneliti ketulusan seorang saksi. Hakim bicara yang berhadapan serta mendengar keterangan saksi tersebut adalah lebih berhak dan berada dalam keadaan yang lebih baik untuk meneliti dan menganalisa keterangan saksi berkenaan (kes *Andy bin Bagindah v Public Prosecutor* [2000] 3 MLJ 644; [2008] 5 CLJ 186). Pihak kami tidak mempunyai kelebihan tersebut dan lagi adalah merupakan satu prinsip undang-undang yang mantap bahawa sebagai hakim rayuan pihak kami tidak boleh sewenang-wenangnya campur tangan dalam urusan seperti ini kecuali kami mendapati sebab-sebab yang kukuh bagi mewajarkan kami untuk berbuat demikian (rujuk kepada *Lai Kim Hon & Ors v Public Prosecutor* [1981] 1 MLJ 84 (MP), *Herchun Singh & Ors v Public Prosecutor* [1969] 2 MLJ 209, *Teng Howe Sing v Public Prosecutor* [2009] 3 MLJ 46; [2008] 5 CLJ 186). Seorang ejen provocatur adalah layak untuk dipercayai dan tidak perlu apa-apa koroborasi (rujuk kepada*(1) Namasiyiam (2) Rajindran (3) Goh Chin Peng, and (4) Ng Ah Kiat v Public Prosecutor* [1987] 2 MLJ 336 dan *Wan Yurillhami bin Wan Yaakob & Anor v Public Prosecutor* [2010] 1 MLJ 749).

[41] Bagi mematahkan hujahan peguamcara perayu mengenai kegagalan pihak pendakwaan mengemukakan nombor telefon dan rekod perbualan antara SP6 dan perayu kami hanya perlu merujuk kepada alasan penghakiman hakim bicara seperti yang terkandung di ms 92–93 rekod rayuan yang menyatakan seperti berikut:

> [23] Dalam kes di hadapan Mahkamah walaupun SP6 tidak mengemukakan nombor telefon yang digunakan untuk berhubung dengan Boy, keterangan SP6 mengenai pertemuan yang akan diadakan, masa, tempat, jumlah dan harga dadah yang dirundingi dengan OKT sangat meyakinkan Mahkamah. Mahkamah tidak merasa ragu-ragu mengenai identiti Boy (perayu) yang berjanji untuk bertemu dengan OKT seperti yang diterangkan oleh SP6. Berdasarkan keterangan SP6 dan disokong oleh SP5, adalah jelas orang yang ditangkap (OKT) adalah orang yang berbual dengan SP6 pada 13.9.2007 dan 16.9.2007.
>
> [24] Oleh itu Mahkamah bersetuju dengan hujahan Timbalan Pendakwaraya terpelajar bahawa ketiadaan bil telefon bukanlah menunjukkan bahawa SP6 tidak berjumpa dengan OKT. Prinsip ini dinyatakan dalam kes *Idris bin Harun v PP* [2010] 1 MLJ 61.

[42] Kami bersetuju dengan dapatan tersebut. Pihak kami juga tidak harus campur tangan dan memberi dapatan atau infrensi yang berbeza seperti yang dicadangkan oleh peguamcara perayu. Kami tidak nampak sebarang kesilapan

besar (*grave error*) atau dapatan yang 'perverse' di pihak hakim bicara untuk memujuk kami berbuat demikian. Sebuah Mahkamah Rayuan akan keberatan untuk mengganggu dapatan fakta yang dibuat oleh hakim bicara, dalam ketiadaan apa-apa dapatan tidak wajar atau terpesong atas keseluruhan keterangan yang ada pada mahkamah itu (*Teng Howe Sing v Public Prosecutor* dan *Lai Kim Hon & Ors v Public Prosecutor*).

[43] Hakim bicara juga mendapati perbezaan keterangan saksi-saksi adalah tidak menjejaskan kes pendakwaan. Pada pandangan kami, kegagalan SP5 untuk menyebut kehadiran SP6 di lokasi kejadian di dalam laporan polisnya, eksh P18 bukan merupakan percanggahan keterangan. Di dalam keterangannya di mahkamah, SP5 telah menyatakan tentang kehadiran SP6 dan peranannya di tempat kejadian tersebut tetapi perkara ini tidak disebutkan di dalam laporan polisnya eksh P18.

[44] Taylor J di dalam kes *Muthusamy v Public Prosecutor* [1948] 1 MLJ 57 ada mengatakan:

> A mere omission is hardly ever a discrepancy. The police statement is usually much briefer than the evidence.

[45] Kes *Muthusamy* tersebut telah dirujuk dan diguna pakai oleh mahkamah ini di dalam kes *Public Prosecutor v Mohd Bandar Shah bin Nordin & Anor* [2008] 4 MLJ 556; [2008] 4 CLJ 859 di mana Gopal Sri Ram HMR (pada ketika itu) telah juga merujuk kepada kes *Dasu v State* [1985] CRI LJ 1938 yang telah menggariskan ujian bagi mengenal pasti sama ada kegagalan untuk menyatakan di dalam laporan polis itu adalah merupakan percanggahan keterangan.

[46] Komentar Sohoni ke atas s 154 Indian Criminal Procedure Code ((16th Ed), vol 1 p 750) yang memperuntukkan sama dengan s 107 Kanun Acara Jenayah kita di antara lainnya menyatakan seperti berikut:

> It is a mistake to believe that person cannot be the accused unless his name appears in the first information report. The provisions of the Code lay down no such stipulation. All that is required for purpose of this section is that there should be clear, definite information about the commission of a cognizable offence to set the investigation machinery in motion. Further, the information required need not contain the circumstances of the commission of the offence, nor the names of the offenders or the witnesses, for the main purpose of investigation is to ascertain these matters … The first information report is not an Encyclopedia. It is not the beginning and ending of every case. Is is only a complaint to set the affairs of law and or in motion. It is only at the investigation stage that all the details can be gathered and filled up. But it cannot be said that omissions in the first information report would always be of no significance. The report is not substantive evidence and omissions in it will not ipso facto lead to the case being thrown out. But it is a piece

of corroborative evidence; omissions in it will, other things being the same, deprive the prosecution of the most valuable corroboration and thereby make the story suspicious.

When a first information report contains an omission as to an important fact relied upon by the prosecution, the omission is important and the absence of any other evidence, the Court may in a given case refuse to consider the evidence of the informant on that fact because of such omission. For a correct appraisal of the effect of omission as contradicting the informant it is essential to keep in view the circumstances in which the report was lodged. For instance, an omission in a report hurriedly lodged under the press of events should not have the same significance as one in a report lodged after cool calculation.

[47] Kami sedar dan sedia maklum bahawa komentar di atas adalah mengenai *first information report*. Walau bagaimanapun, kami berpendapat ianya adalah juga terpakai bagi laporan (polis) selain daripada *first information report*.

[48] Kami memutuskan tiada merit di dalam hujahan peguamcara perayu berhubung dengan isu kedua ini.

[49] Di atas sebab dan alasan yang kami nyatakan di atas, rayuan perayu adalah dengan ini ditolak. Kami mengesahkan sabitan dan hukuman yang dibuat oleh hakim bicara.

Rayuan ditolak.

Dilaporkan oleh Afiq Mohamad Noor